

FOTO ISTOCK

DUBBELE NATIONALITEIT

‘Sorry mevrouw, u bent geen Nederlandse meer’

Daar sta je dan. Hoogopgeleide vrouw, 38 jaar, twee kinderen, opgekrabbeld na een vechtscheiding. Leuke baan gevonden. Mexicaanse geworden. Dubbele nationaliteit mocht. „Sorry mevrouw, maar u bent geen Nederlandse meer”, zegt de ambassademedewerker in Mexico-Stad, de enige plaats waar ik het Nederlandse, ‘aangeboren’ paspoort van mijn in Mexico geboren dochter kan verlengen. „Uw dochter ook niet. Uw andere dochter wel, want die heeft één nationaliteit en mag niet statenloos worden. Uw paspoort neem ik in.” Blauwe ogen, blond, 1,80 meter, Sinterklaas en huts-pot. Geen Nederlandse meer?

In de dagen erna dringt het door. Als de situatie met mijn zieke vader in Nederland verergert, kan ik niet zomaar op bezoek. Mijn jongste dochter kan niet zomaar in Nederland studeren. Maar we kunnen onze

Nederlandse nationaliteit terugkrijgen: een jaartje legaal in Nederland verblijven, dan zou het simpel zijn. Op een toeristenvisum, drie maanden geldig, met dochters naar Nederland gegaan om een jaar als onderzoeker bij een bedrijf mee te lopen. Een jaar wordt twee jaar in IND-doolhof. Uiteindelijk gebleven, nu tien jaar verder. Resultaat? De absurde wet die Nederlanders in het buitenland discrimineert en mij een dubbele nationaliteit verbodt, heeft me duizenden euro’s gekost en mij een dubbele nationaliteit laten houden. De politiek heeft geen idee wat de huidige wetgeving betekent voor Nederlanders in het buitenland. De Stichting Nederlanders Buiten Nederland (*Laat onze één miljoen ambassadeurs zelf nationaliteit kiezen*, 7/11) en Eelco Keij ondersteun ik volledig. **Mascha Smit** Arnhem, wereldburger, Nederlander